

Kui nad juba teinud peale ääre wälja
hakanud jaama, küsinud kaer juba
kelmat kõrda, et kui sull kiwi iski
allu suus on, wõi alid ära lastanud ka-
jada? Kapsi wastanud, et jaus fah, ning
kiwi kuskunud kas sulposti merre.
Seda niisid aluud nad kinnipid, waida
kiwi mereft wätte jaada. Wad' ugi
nuud wäljale wälja ja leidnud feal
õige fuure wälja. See aluud wälja
järe kuningas. Selle hoidnud kafi
ama wäppade wahel ja äelnuud, wai
ja jõe kiwi mitte mereft äelnuud
offi, jüs mra jään su ära! Wälja
kuningas ajanud kõiki wälja
offima, ning leidnud jüs wiinud
fuure offimise järele ülesse. Kapsi
ja kaer tannanud wälja ja wiinud
kiwi mehe wätte tagasi. Nuu wät-

nuud kiwi, koorutanud kalu wotta cumber
keu (näpema teinud ta no efimpekkaral) ning
muft mra wotta nui kake ette ja küsinud,
et mis tüst ja muft annud. Ta karkinud
hena praua lasti teinud pealt merd ära
teina ja prauat muft jüna wangi
keita, kus Teina ki. See jündinud koki.
Wäid keitnud ta uueste ehi elusf ning
elanud koki ännu kalla. —
— 3. Üks kord walanud rehoppo Khas
rehes tina. Wanapagan talnud jüna
ja küsinud, mis ja Teo jüu? Silma
walan. Muft fikalest wanda rapa fad
silma, wala jüs muft ko ägi unud,
äelnuud wanapagan. Siis, kasi ga
tahnud. Hei'se fua piigi jõe le, tahnud
dauud Haur. Wanapagan küsinud ga
meel mra, et mis ja kiwi w. offi. Kui
niisid Haur wanapaganal silmaud jala.